

[Indenrigsministeren.]

medført endelige fritagelser, har vi dog overvejet, om der burde tilvejebringes hjemmel for en tilsvarende ordning her i landet. Når vi imidlertid er vejet tilbage herfor, skyldes det ikke mindst vanskelighederne med at finde en alment acceptabel begrundelse for, at en bestemt gruppe skal have særbehandling med hensyn til værnepligtsbyrden. Samtidig kan det vel heller ikke udelukkes, at en sådan ordning kan anspore andre grupper til at søge at undgå værnepligtstjenesten.

I forbindelse med behandlingen i fjor af et forslag til lov om ændring af civilværnepligtsloven lovede min forgænger imidlertid forsvarsudvalget at optage forhandling med justitsministeriet om, hvorvidt der i forbindelse med en revision af straffebestemmelserne i civilforsvarsloven og civilværnepligtsloven vil kunne åbnes mulighed for en ændring af den nuværende ordning, hvorefter der er hjemlet en lovbestemt mindstestraf for andengangs nægtelse af at udføre værnepligtstjenesten.

Justitsministeriet bemærkede hertil, at uanset at den tilbageværende del af den pligtige tjenestetid må være en væsentlig faktor ved strafudmålingen, er det uheldigt, at de gældende straffebestemmelser fastlægger strafudmålingen på en sådan måde, at retten ikke kan tage hensyn til de i øvrigt foreliggende forhold, som kan have betydning for strafudmålingen. I overensstemmelse med justitsministeriets indstilling har indenrigsministeriet derfor udarbejdet lovforslag om ændringer af de to loves straffebestemmelser, og i lovforslagene, som jeg snarest agter at fremsætte, vil der blive stillet forslag om ophævelse af bestemmelser om mindstestraf i visse tilfælde.

Hans Bjerregaard (FP):

Jeg vil da gerne takke indenrigsministeren for, at der er tanker i gang om at lempe de gældende regler, men jeg kan da sige, at de betænkeligheder, som indenrigsministeren har med hensyn til, at nogle vil misbruge dem, har man i hvert fald ikke haft i Sverige. Jeg tænker her på det svenske lovforslag nr. 414 fra 1966, som netop indeholder nogle ændringer af Jehovas Vidners værnepligtsforhold, og dér har kontorchefen i våbenfrihedsnævnet, som det hedder derovre,

udtalt, at den frygtede tilstrømning til Jehovas Vidner på grund af den nye ordning ikke har vist sig. Jeg kan sige, at i Sverige er tallet fra 1966, da ordningen blev indført, og frem til 1971 — det er de sidste tal, jeg har — steget fra 110 i 1966 til 221 i 1971, til trods for at Jehovas Vidner i Sverige har et medlemstal på ca. 27.000, hvor der i Danmark findes en tilhængerskare på ca. 14.400. Jeg kan yderligere oplyse, at der ved en lov i Holland af 25. oktober 1973 er givet fuldstændig frihed for værnepligt for medlemmer af Jehovas Vidner.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Egon Jensen* (S) til indenrigsministeren:

„Agter ministeren at tage initiativet til, at frakendelsen af valgbarhed til kommunale råd gøres tidsbestemt?“
(Spm. nr. 78).

Skriftlig begrundelse.

I henhold til valgloven skal kommunalbestyrelsesmedlemmers valgbarhed prøves, såfremt de har begået en strafbar handling eller er straffet. Valgbarhedsnævnet afgør derefter, om et medlem skal træde ud af kommunalbestyrelsen. Dette er helt i orden. Når et sådant medlem i næste valgperiode vælges til en kommunalbestyrelse, tages sagen måske op igen, og medlemmet erklæres igen ikke valgbar. Dette minder om en tidsubestemt straf, og der må være en grænse for, hvor længe man kan udelukkes.

Alle bestræbelser går i øvrigt ellers ud på, at man ikke kan forfølges mere af det offentlige, når man har taget sin straf.

Udelukkelsen må gælde en periode eller i særlige tilfælde et længere tidsrum. Dette må gøres klart over for vedkommende, så det er klart, hvornår man kan vælges igen.

Egon Jensen (S):

Jeg vil gerne understrege, at det med dette spørgsmål ikke er min hensigt på nogen måde at holde hånden over lovovertrædere i kommunale råd, men udelukkende at præcisere og procedere for, at det må være således at disse medlemmer, som udelukkes fra kommunale råd, ved, hvor lang tid udelukkelsen varer, således at de i hvert fald